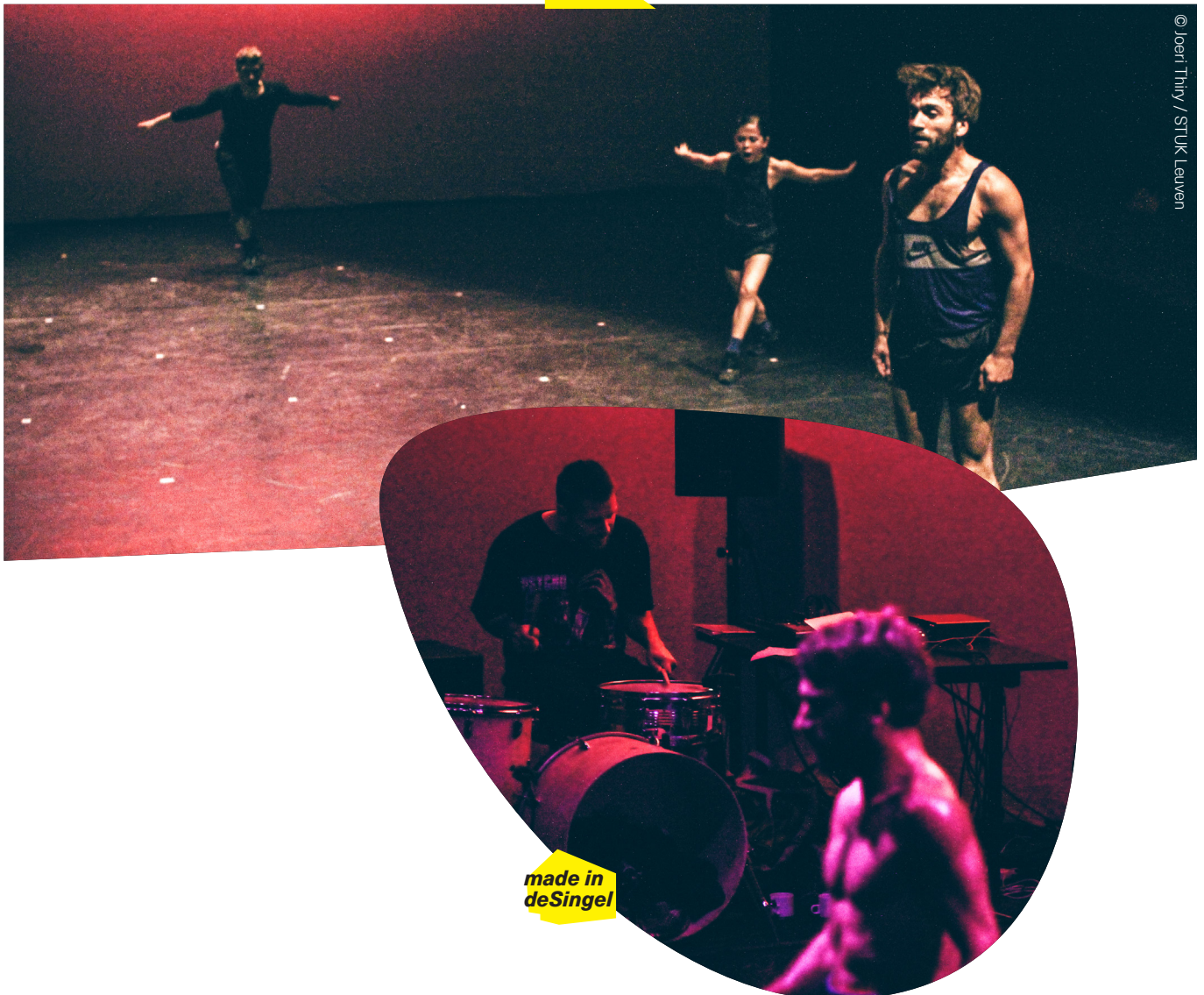

Jan Martens

GRIP

RULE OF THREE

wereld-
creatie

© Joeri Thuy / STUK Leuven

made in
deSingel

Met NAH's livemuziek als stuwende kracht creëert Jan Martens met 'RULE OF THREE' een trio dat qua structuur inspiratie zoekt bij het concert en de verhalenbundel. Korte en lange scènes wisselen elkaar af. Verstillings staat naast explosie. Rede naast emotie. Soms zwellen ritme, licht en beweging aan, soms worden ze ontmanteld.

do 28, vr 29, za 30 sep 2017 / 20 uur
Theaterstudio

van Jan Martens met Steven Michel, Julien Josse, Courtney May Robertson en/of Dan Mussett muziek, uitvoering NAH tekst Lydia Davis kostuums Valérie Hellebaut lichtontwerp Jan Fedinger dramaturg, repetitor Greet Van Poeck techniek Michel Spang of Marie Vandecasteele productie GRIP coproductie deSingel, Théâtre de la Ville - Paris / Festival d'Automne à Paris, Le Gymnase CDC I Roubaix - Hauts de France, tanzhaus nrw (Düsseldorf) internationale spreiding A Propic Line Rousseau en Marion Gauvent met de steun van STUK, Grand Theatre met de financiële steun van de Vlaamse overheid, stad Antwerpen met dank aan Marc Vanrunxt, Anne-Lise Brevers

To go On Writing

Notities over RULE OF THREE

door Rudi Meulemans

We leven in een hectische tijd. Onze concentratiespanne lijkt steeds korter te worden. We ontwikkelden de vaardigheid om snel te switchen van de ene indruk naar de andere. Dat thematische uitgangspunt lijkt in 'RULE OF THREE' de vorm te bepalen.

Rudi Meulemans: In jouw voorgaande werk nam je vaak de tijd om scènes tot ontwikkeling te laten komen. Nu kies je ervoor om heel snedig te monteren.

Jan Martens: Het feit dat de technologische ontwikkeling het aantal impulsen dat we elke dag op ons afgevuurd krijgen exponentieel vermenigvuldigde, leidde tot concentratiestoornissen. Dit gegeven vertaalde ik in een afwisseling van verschillende korte scènes, die niets met elkaar te maken hebben. Je zou het kunnen vergelijken met een facebook wall, of een nieuwssite, waar tegenwoordig entertainment en grappige video's evenwaardig gecommuniceerd worden als belangrijke nieuwsitems of zelfs wetenschappelijke artikels. Van een liefelijke kattenvideo naar een tragisch nieuwsitem. Van een grappige foto naar een presidentiële tweet. We nemen die veelheid aan informatie in ons op, hongerig naar updates en nieuwe informatie.

RM: Er ontstaat een gewenning aan de fragmentatie.

JM: En tegelijkertijd verdwijnt de waarde van elk afzonderlijk element.

RM: Je hanteert altijd heel verschillende talen in je werk, referenties aan de dansgeschiedenis. Ook nu weer is er niet één overheersend idioom maar een veelheid aan stijlen. Deze keer sterk verbonden met de inhoud van de voorstelling.

JM: Ik spiegel me graag aan de geschiedenis. Hoe kunnen gebruikte idiomen ingezet worden om iets nieuws te vertellen? Dat interesseert mij. In 'RULE OF THREE' meer dan ooit. Om die eindeloze stroom aan uiteenlopende impulsen, waar we het over hadden, te vertalen, koos ik ervoor om een diversiteit aan podiumtalen te gebruiken. Kunst en kitsch wisselen daar elkaar in af zonder waardeoordeel, als een afspiegeling van de diversiteit die op zo een nieuwssite te lezen is. Vroeger was er een groot inhoudelijk verschil tussen kwaliteitskranten en roddelboekjes, maar vandaag de dag lees je op destandaard.be ook over BV's die adopteren of het feit dat Selena Gomez een nieuwe nier krijgt.

RM: Dit is de eerste keer dat je met livemuziek werkt. Je koos voor dit project, niet toevallig denk ik, voor de Amerikaanse producer en drummer NAH. Hij heeft een uitgesproken voorkeur voor korte stukken. Zijn muziek, die getuigt van een ruwe directheid, draagt sporen van DIY punk, noise, hiphop en

avant jazz en reflecteert daarmee het eclecticisme van de dans.

JM: Ik leerde het werk van NAH kennen via het internet. Ik botste op een van zijn clips en werd meteen gegrepen door het directe en de ruwheid van zijn muziek, die hij tegelijkertijd soms heel fijnzinnig afwerkt. Het klonk voor mij als een bizarre mix van Steve Reich en Einstürzende Neubauten in een hardcore punk-saus. Hij was van bij het begin van het repetitieproces aanwezig. Zijn compositie ontstond gelijktijdig met de choreografie. Hij slaagt erin om met weinig middelen heel diverse muzikale texturen op te bouwen, zonder daarin eenheid te verliezen.

RM: De structuur van 'RULE OF THREE' doet denken aan de playlist van een concert. Maar de belangrijkste inspiratiebron voor de structuur lijken mij toch wel de verhalenbundels van de Amerikaanse schrijfster Lydia Davis, wiens teksten je ook gebruikt. Davis schreef een zestal verhalenbundels en slechts één roman. Die roman gaat over de onmogelijkheid om vandaag nog een roman te schrijven. De titel ervan lijkt mij veelbetekenend, 'The End of the Story'.

JM: In haar verhalen onderzoekt ze het/haar leven. De lengte van de teksten varieert van enkele woorden tot een paar bladzijden. De lezer die de verhalen na elkaar leest, belandt van de ene sfeer in de andere, van de ene stijl in de andere en van het ene vertelstandpunt in het andere. En dat is de beste manier om dit werk te lezen. De verhalen niet isoleren, maar het ene verhaal na het andere binnenstappen.

'RULE OF THREE' is een collectie van kortverhalen geschreven met lichamen, licht, muziek, kostuums en teksten. Het eclecticisme is een middel om iets te zeggen over onze huidige condition humaine. Jan Martens toont maar oordeelt niet. Hij ziet onze tijd als een vat vol tegenstellingen: tussen explosie en verstilling, tussen hart en rede. Zijn scenische wereld, waarin mathematische precisie botst met menselijke onvolmaaktheid, is gelijktijdig rauw en poëtisch.

'RULE OF THREE' is een voorstel van Jan Martens. Het gaat over het (on)vermogen om de wereld te beschrijven. Het is een manier om inzicht te verwerven of, als dat niet kan, tenminste een vorm van troost te vinden. Het is de taak van de kunstenaar om te schrijven. Ook wanneer het zinloos lijkt. Het gaat om het vormgeven. Maar ook over het loslaten van vorm. Hoe aanwezig is de maker in zijn werk? Wanneer is hij onzichtbaar? Het is de ultieme tegenstelling, die tussen vormelijkheid en vrijheid.

Interview door Rudi Meulemans, 19 september 2017

 Vlaamse overheid Provincie Antwerpen STAD ANTWERPEN
deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Overheid

 Klara Knack De Standaard Canvas
mediasponsors

Grand café deSingel drankjes / hapjes / snacks uitgebreid tafelen / open alle dagen: 9-24 uur / informatie en reserveren: +32 (0)3 237 71 00 of www.grandcafedesingel.be

Reageer en win Op www.desingel.be kan u uw visie, opinie, commentaar, appreciatie, ... betreffende het programma van deSingel met andere toeschouwers delen. Selecteer hiervoor voorstelling/concert/tentoonstelling van uw keuze. Neemt u deel aan dit forum, dan maakt u meteen kans om tickets te winnen.

Jan Martens, creative associate van deSingel, studeerde aan de Tilburgse Fontys Hogeschool om in 2006 zijn dansopleiding af te ronden aan het Koninklijk Conservatorium in Antwerpen. Sindsdien veroverde hij stormenderhand de internationale podia. Hij verkent graag verschillende bewegingstalen en begeeft zich op terreinen die tegelijk rauw, poëtisch en mathematisch zijn. De schoonheid van de menselijke onvolmaaktheid krijgt een prominente rol in zijn werk.